

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računati se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Indignatio fecit.

Dalječ smo prišli! „Slovenca“ imajo sedaj v rokah ljudje, katerih ni za nobeno stvar več sram. Zastonj jim iščemo primere po drugih časopisih, in naj si bodo še tako zakotni. Politična in narodnostna nasprotja užigajo strast in silijo k raznovrstnim iznajdbam polemične tehnike, to je res. Imamo vsak dan vzglede v velikih dnevnikih. Večjega nasprotstva si na primer ne moremo misliti, kakor ga nahajamo mej nemškoliberalnimi in antisemitskimi glasili. Borba mej njimi je ostra, gre za življenje in smrt, in besede švigajo kakor strele. Vender lista ne položiš z gnevom iz rok, ker vidiš, da se nasprotniki izogibajo dejanskih lažij, četudi skušajo prikriti resnico. Dejanske laži trositi in v tem oziru nobenega sramu poznati: to je privilegij žalibog slovenski pisanega lista, koji vrhu tega po nevrednem nosi naše slovensko ime!

Uprav satansko laž je poslal v dežel sobotni „Slovenec“. Pišč „izza kulis dolenjskega volišča“ in dokazavši, da je kos v zavijanji vsakemu ciganu, iznenadil je slovenski svet z nastopno trditvijo:

„Saj je obče znano, da so se prvi dohodki „narodnega sklada“ zabili in zapili v nemški kazini za nemčurskega kandidata.“

Kolikor besedi, toliko laži. Menda ni treba na pričo klicati tistih petnajst mož, katere je shod zaupnih mož poveril z vodstvom narodne stranke in upravo narodnega sklada, da je „Slovenčeva“ vest — nečuvena laž. To se vsakomur mora videti nemogoče in je tudi v istini nemogoče, da bi se bilo zgodilo. Zvrševalni odbor narodne stranke je sklenil soglasno in objavil to, da gospoda Višnikarja ne priporoča. Vodstvo stranke tudi z mazincem ni ganilo za to kandidaturo. Naš list, ki skuša zastopati nazore narodne stranke, sicer ni s polenom mahal po gospodu Višnikarju, a izrekel se je na brezdvajbeno jasen način proti njegovi kandidaturi. To in nič drugega ni obče znano. In tu se je vender našel nesramnež, ki je zapisal trditev, da je stranka dala denar na razpolaganje za „nemčurskega kandidata“, trditev v obliki, ka-

tere surovost je le vredna nesramnosti njegove! Ali je bila kje takšna govorica? Pošten človek preišče poprej njen vir, predno jo beleži in objavi. Takšna govorica bi bila v nasprotju s celim javnim postopanjem zvrševalnega odbora in našega lista povodom dolenjske volitve. Tem več razloga bi torej bilo, prepričati se najpoprej, koliko utegne biti osnovana. Mi pa smo za trdno uverjeni, da se taka govorica na Dolenjskem ni nikjer spočela. „Slovenčev“ poštenjak si je stvar do cela sam izmislil, in to, kar prodaja za „obče znano“, je le tajnost njegove „podle duše“, kakor je krstil v zadnjem deželnem zboru sam gosp. dr. Žitnik, značaj „Slovenčevih“ klerikalcev. „Slovenec“ pa je to umazano kramo z židovsko predrznostjo na trg prinesel, in sedaj prepuščamo tudi gospodu dru. Žitniku samemu, da najde za svoje glasilo pravo ime. Koliko tiči sumničenja najzlobnejše vrste v „Slovenčevi“ laži, je očitno. Vodstvo narodne stranke je moralo torej igrati komedijo, ko javno ni hotelo priporočati Višnikarjeve kandidature, je pa zato tajno delalo zanj za denarjem narodnega sklada! Kdo bi temu vodstvu še zaupal? In kdo rodoljubov bi naj še donášal k narodnemu skladu v ta namen, da se njegov denar „zapija in zabiva“ po nemških kazinah in v poveličanje „nemčurskega kandidata“? Tu sem, proti vodstvu stranke in proti skladu je torej grdi pes svojo grdo taco molil! Da se izpodkoplje zaupanje v vodstvo stranke in škoduje narodni sklad, za to je vsak greh kot sredstvo dober in tudi najgrše laži se v ta namen ne boji razširjati list, ki hoče spredaj in zadaj biti katoliški in kojega vzdržujejo samo in jedino označevalci Kristusove resnice!

Jasno je, da se s tako lažnimi napadi ne moremo naprej baviti. Škoda bi bilo vsake šibe, katero bi nad hrbtom takšnih napadovalcev zlomili. Odgovor naj dá na to pošteno slovensko občinstvo s tem, da začne pridno donášati k „narodnemu skladu“ in da posebno vsled tega napada z mnogimi doneski izreče zaupanje vodstvu narodne stranke, katero dosedaj ni še nijednega beliča izdalo iz narodnega sklada, a ga bode gotovo vestno obračalo v tiste narodne namene, katere mu je določil shod slovenskih zaupnih mož.

Po tem škandalu, s katerim sobotni „Slove-

nec“ slepari občinstvo, smo mi pač odvezani, da bi se z njim pregovarjali še o drugem njegovem zavijanji in lažnjivem poročanju „izza kulis dolenjskega volišča“. Le jedno besedo še! „Slovenec“ se zadnji čas v jedno mer čoha ob vzklicu, katerega je storil gospod dr. Tavčar v zadnjem deželnem zboru, reši: „Rajši z baronom Schweglom kakor z dr. Mahničem!“ Mi umejemo te besede. Noben Schwegel ni tako zastrupil narodnega življenja na Kranjskem, kakor učenci dr. Mahniča. Nobeden nemški list ni narodnih mož tako lažljivo napadal, kakor zadnja leta „Slovenec“. Rajnkega „Tagblatt“ perfidije niso bile niti senca tega, kar dan na dan sedaj producira „Slovenec“ proti narodni stranki. Če se gospod dr. Tavčar danes ozira po naših nasprotnikih, je pač naravno, da daje prednost lojalnemu nasprotniku pred ljudmi, ki niso prvokrat tako brezsrčno lagali in natolcevali, kakor se je zgodilo v „Slovencu“ zadnjo soboto. In ti ljudje neprestano tišče slovensko duhovščino k sebi in se nanjo sklicujejo. Naj se le da siliti vmes! Če prevzame odgovornost za take stvari, je tudi prav. Ali narodna stranka ne bode kriva, če se vsled hujškanja od „Slovenčeve“ strani izcimijo razmere, katerih duhovščina ne bode vesela. Narodna stranka kmalu ne bode mogla več vzdržati prav odločne reakcije in tedaj bode duhovščina z drugimi ljudmi, ne z nami, pobirala sadove, kateri so dozoreli na njenem „Slovencu“. . . . „Indignatio faciet“.

Državni zbor.

Na Dunaju, 9. marca.

V današnji seji se je nadaljevala generalna debata o davčni reformi.

Najprej sta govorila poslanca A. uspitz za predlogo in Foit proti njej, potem pa je govoril finančni minister Plener, ki se je koj v uvodu svojega govora povzpел do trditve, da opozicija frondira, da je cela debata padla na malenkosten nivo. . . . Zavračal je potem posamične stvarne ugovore, zlasti trditve, da ima načrt davčni reformi kapitalistično tendenco, a same številke njegovega načrta pobijajo njegova izvajanja. Velik del svojega govora je posvetil finančni minister Plener vprašanju, kako bo davčna reforma uplivala na volilno pravico petakarjev. Rekel je mej drugim: Sodim, da je za sedaj

Listek.

Ivan Navratilova sedemdesetletnica.

Z Dunaja, 8. marca.

Zelo slovesno praznovali so dunajski Slovenci sedemdesetletnico svojega staroste g. Ivana Navratila! Pred naznanjeno uro napolnila se je 4. t. m. velika dvorana „Slovanske Besede“. Dvorana je bila prepolna pred 8. uro. Prišlo je mnogo dam, slovenskih veljakov, posebno pa slovenskih velikosolcev. Ko je slavljence prišel v dvorano, bil je burno pozdravljen. V imenu slovenskega kluba otvoril je g. Pukl slavnostni večer pozdravivši slavljence, gg. državne poslance dra. Ferjančiča, pl. Globočnika, vč. g. dra. Gregorčiča, Pfeiferja in Vošnjaka, g. Ivana Hribarja iz Ljubljane, g. Dragotina Hribarja iz Celja, zastopnike društev „Slovanskega pevskega društva“, „Slovanske Besede“, akad. društva „Slovenija“, c. in kr. sekcijekega svetnika g. dra. Zavadija, vseučilišnega docenta dra. Wondraka in druge. Ko je govornik prosil g. dra. Ferjančiča, da prevzame častno predsedništvo večera, zagrmeli so burni Živio-klici dru. Ferjan-

čiču. Vzpored slavnostnega večera bil je skoro preobširen, pa čuda, do zadnjega trenutka poslušalo je občinstvo v veliki gnječi in vročini pazljivo lepo petje „Slovenijinih“ pevcev pod vodstvom g. Osk. Deva, ki so pričeli z navdušujočo A. Foersterjevo „Pobratimijo“. Znamenit je bil g. dra. M. Murka slavnostni govor, ki je slavljenca zanimivo in točno opisal kot marljivega delavca na literarnem polji. Šele 23 let star, ustanovil je g. Navratil za mladino časopis „Vedež“, kateri list je urejeval tako spretno, da ga je še dandanes obudovati. Tako je Navratil smatrali prvim ustanoviteljem literarnega časopisa za mladino. Koliko je pa izšlo sestavkov za odrasle iz njegovega peresa! „Novice“, Družba sv. Mohora, „Slovenska Matica“ itd. so prinašali duhovitih in šaljivih spisov Navratilovih. Za sodnije je Navratil prvi napravil slovenskih sodnih obrazcev, pomagal Cigaletu pri sestavi juridične terminologije, Miklošiču pa je sestavljal berila za gimnazije itd. Na vsakem polji čutila se je marljiva delavnost Navratilovega peresa. Nova generacija pa žalibog celo ne vé, kaj je Navratil Slovence! Živahno so navzočniki hvalili dra. Murka veleznimljiv govor s prošnjo, da ga blagovoli kje objaviti.

Pa kaj je to? Nakrat steguje vsak prosečo roko za belim listkom! Presenečen vsak čita pesnico. Komu velja ta pesnica, pa odkod? Ah, mej udeleženci tiho in mirno v kotu sedi slavljenci naš pesnik Josip Stritar! Slavljence je prinesel ljubljence slovenskega naroda svoj najnovejši umotvor v dar. Slove pa:

Ivanu Navratilu
za sedemdeseti god.

Bog Te živi, Bog pozdravi,	Zdravo je in jedrovito,
Stare mere poštenjak;	Kar si pisal, kakor Ti;
Mladodušni, sivoglavi	Krepko vse in korenito,
Belokrajinski očak!	Kar postaviš, tó stoji.

Mnogo let se Bog ohrani
V slavo nam Te in korist;
Létoš bodi, kakor lani —
Zelen „naše gore list!“

Na Dunaji, dné 4. sušca l. 1895.

J. S.

„Slovenijin“ kvartet pel je potem dra. G. Ipavčevi „Planinsko rožo“ in „Slabo sveča je brlela“ prav lepo. Gospica Minka Hesslerjeva Ant. Nedvedovo „Srce sirota“ in maloruska I. Sisenka: „O, kriknula lebedovka“. Pevke glas zvenel je milo. Da je umetnica Dunajčanka, ni nihče verjel, ker je tako čisto izgovarjala slovenski in ruski tekst. Od

dovolj storjeno, če se zagotovi, da tisti, ki imajo že sedaj volilno pravico, je vsled znižanja davka ne bodo izgubili, ne ugaja mi pa, naj se po fiktivnih dokladah zagotovi ta pravica tudi naraščajo, dokler se ne dožene volilna reforma. — Končal pa je svoj govor z zatrdilom: Trdno sem prepričan, da bo ta zbornica dognala volilno reformo.

Po Plenarjem govorniku se je razprava ustavila in na vrsto so prišle interpelacije.

Prihodnja seja bo v ponedeljek.

V Ljubljani, 11. marca.

Volilna reforma. Odločni vladni korak je pomagal, v pododseku za volilno reformo se je baje doseglo že popolno sporazumljenje. Odjenjali so seveda konservativci, kar je bilo pričakovati, ker se ti vedno najbolj boje, da ne bi se povrnil grof Taaffe. Večina pododseka se je neki izrekla za tisti predlog, po katerem se osnuje nova kurija, v kateri bodo volili delavci, manjši davkoplačevalci in tisti, ki dobe volilno pravico vsled svoje inteligence. Taka volilna reforma bode najbolj po volji zjedineni levici. V novi kuriji bodo voljeni največ socijalni demokratje, ki bodo v narodnih in verskih vprašanjih največkrat glasovali z nemškimi liberalci, v drugih stvareh bodo pa že konservativci pomagali liberalcem proti socijalnim demokratom. Ugodnejšega položaja si liberalci niti misliti ne morejo, posebno, če se jim po davčni reformi posreči še dosedanje petakarje stlačiti v delavsko kurijo. Tako bi se zopet opomogla stranka, ki je že bila skoro popolnoma bankerot napravila. Seveda še ni prav gotovo, če se za tako volilno reformo dobi dvetretjinska večina v zbornici poslancev. Nekateri Poljaki se bodo že odtegnili glasovanju, pa tudi se nadajamo, da slovenski koaliranci ne bodo toliko predrzni, da bi glasovali za volilno reformo, to bi bilo očitno našemu narodu v največjo škodo.

Borba proti krščanskim socijalistom. Slednji dan vedo liberalni in konservativni listi kaj novega poročati o uspehu Schönbornovega potovanja v Rim. Sedaj se govori, da je papež naročil dvema redovnikom, da izdelata izjavo, s katero se obsodi postopanje krščanskih socijalistov. Redovnika najbrž pred majem ne izdelata te izjave in se najbrž ne razglasi pred poletjem, ker bode papež vse dobro premislil. V tej izjavi se bodo baje najodločnejše obsodile socijalistične teorije in pojasnila se papeževa okrožnica „Novarum rerum“. Naglašalo se bode, da cerkev ne sme uplivati s silo na družbo, temveč mora le vzbujati duha požrtvovalnosti, premagovanja in samozatajevanja, da se ublažijo socialna nasprotja. Cerkev obsoja vsako silo ali upor, le pravo ljubezen in zavest, da je skupni oče vse ljudi ustvaril, bode pripeljala k svojemu namenu. Vzbuditi se more v delavcih in delodajalcih čut pokorščine evangeliju. Krščanska društva biti morajo pred vsem verskega značaja. Vsakdo naj se spominja besed svetega Pavla: „Ljubezen je potrpežljiva, dobrotna, nejišče svojega, trpi vse“, prenaša vse, in pa besed: „Pri nas ni tujca, ne žida, ne obreze, ne barbarja, ne hlapca, ne svobodnega, temveč vse, v vsem v Kristusu“. Zanimivo je pač, kako židovski listi že naprej hočejo vedeti, na katere izreke sv.

vseh stranij jej je donela zaslužena hvala in občudovali so to ljubko stvarico tem bolj, ko je pela še dve pesni s globokočutnim izrazom. Na glasoviru je gospico spremljal g. O. Dev. G. V. Vavpotič igral je na citrah svoji skladbi: „Da me ljubiš“ in „Tolažba“. Ta umetnik je že preveč znan kot mojster na citrah. Tudi takrat je poslušalce kaj navdušil. Ni ga pač človeka, ki bi ga na tem instrumentu prekosil. Za prekrasno igro mu je vsak hvaležen. Kako bi še končno opisal petje „Slovenijinih“ pevcev? Mnoga leta so minola, ko takega petja v „Sloveniji“ ni bilo več. Razvidi se, da so v pevcih izvrstni glasovi, da se marljivo učé in da v krasni harmoniji v petju je tudi složen duh. Da se je ta slavnost tako lepo vršila, imajo gotovo gg. pevci akad. društva „Slovenija“ največjo zaslugo. Zato presrečna jim hvala! Prvi je slavljencu nazdravil g. dr. Ferjančič kot predsednik društva „Pravnik“ v Ljubljani. Slavljencu ima za slovenske juriste in slovensko uradovanje neprecenljive zasluge. V krepkih besedah opisal je g. govornik, kaj nam še treba storiti, da bodo Slovenci dosegli tudi na tem polji svoj cilj.

Pričela se je dolga vrsta lepih zdravic. Ravnatelj Kalandra, podpredsednik „Slovenske Besede“,

pisma se bode opirala papeževa obsodba krščanskih socijalistov.

Ženska izobraženost. Gališki deželni zbor se je letos posvetoval o tem, da bi se osnovala ženska gimnazija za Galicijo. Deželni odbor je sklep deželnega zbora naznanil deželnemu šolskemu svetu. Deželni šolski svet se je posvetoval o tej stvari in se izjavil, da naj bi se za višjo žensko izobraženost snovale višje dekliške meščanske šole, v katerih bi se ženske izobrazile za gališke družbine in pravne razmere. Te šole bi bile nekako take kot bode višja dekliška šola v Ljubljani. Za osnovo ženske gimnazije se pa deželni šolski svet sedaj ne more izreči. Dosedaj je šele jedna v Avstriji in se še ne more soditi, kakšni bodo uspehi ženskega pouka na gimnazijah. Sploh se pa po mnenju deželnega šolskega sveta mora poprej rešiti vprašanje glede dopusta žensk na vseučilišče. Gimnazija nima pravega pomena, dokler so ženskam vseučilišča zaprta. Iz vsega se pa vidi, da tudi v Galiciji spoznavajo potrebo višje ženske omike, kateri se pri nas nekaterniki iz političnih uzrokov še vedno ustavljajo in jim je zlasti sklenjena višja mestna dekliška šola še vedno trn v peti.

Bolgarija. Sprava mej Rusijo in Bolgarijo se ni dosti približala, če tudi je odstopil Stambulov. Stojlovo vladanje se dosti ne razločuje od prejšnjega, če tudi je nekoliko milejša. V bolgarskem listu „Saglasje“ je Benderev priobčil opomin na Cankova, da naj se nikar ne trudi za priznanje knežev, dokler princ sam ne pokaže, da je Bolgar in ne pokliče Rusiji prijaznih ljudi v ministerstvo. — Stojlov se je pa izjavil te dni proti nekemu časnikarju, da so vse novice o tem, da se misli kazensko postopati proti Stambulovu izmišljene in so jih najbrž razširjevali le Stambulova prijatelji. Sicer je pa Stojlov priznal, da je marsikaj res, kar se je Stambulovu očitalo. Sicer je pa Stambulov popolnoma prostovoljno bil odstopil. Menda je slutil, da se mu tla majoje. Sedaj je pa popolnoma doigral svojo ulogo in gotovo več ne pride na krmilo. Stojlov je priznal, da se razmere z Rusijo niso dosti boljšale, in naglašal, da bode vlada obračala največjo pozornost notranjim zadevam zlasti financam. Upa, da bode brez novih posojil moglo dodelati železnice, ki so sedaj v delu.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. marca.

— (Osobne vesti.) Evidenčni nadinspektor II. razreda g. Ivan Macak v Trstu je imenovan nadinspektorjem v VII. činovnem razredu.

— (Koncert „Glasbene Matice“.) Opozarjamo, da je začetek današnjemu koncertu točno ob 8. uri.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Opozarjamo na jutrišnjo četrto predstavo opere „Trubadur“ na korist opernemu režiserju in pevcu g. Josip Nolliju. To bode predzadnja predstava te opere v letošnji sezoni. Pred opero upri zori igralno in pevsko osobje dramatičnega društva primerno alegorijo jubilarju na čast.

— (Nesrečen padec.) V soboto smo prijavi „glas iz občinstva“ glede nevarnosti, v kateri so

slavil je Navratila kot odbornika tega društva, kot Slovana in posebnega prijatelja Čehov. Prekrasno je slavljencu nazdravil veleč. g. dr. Sedej, dalje predsednik „Slovenije“ g. Gruntar, g. dr. J. Pajk, gg. državnim poslancem, g. dr. Jos. Mantuani navzočim damam, g. Jankovič v imenu „Danice“ g. slavljencu, g. Drag. Hribar iz Celja g. slavljencu, Hrvat Haslinger slavljencu. Vmes so peli vrli „Slovenijani“, gospica Hesslerjeva skladbo g. dra. Mantuanija, gospica Adela Jamnikova. Posebno hvalo si je zaslužil častni predsednik večera g. dr. Ferjančič, ki se ni ustrašil truda, voditi koncert in zabavni del tako spretno, da se nikomur ni ljubilo domov ter da je vse v prekrasni slogi vztrajalo do pozne ure. Dunajski Slovenci so storili svojo dolžnost slavivši dostojno moža, ki ima za prošle, pa tudi še za današnje čase obilnih zaslug za slovenstvo, kakor so to tudi mnogi veljavni rodoljubi iz domovine potrdili, kakor kažejo naslednji brzojavi iz domovine in od drugod.

Ljubljana: Starosti dunajskih Slovencev, zaslužnemu načelniku slovenskega kluba, svojemu vztrajnemu sotrudniku, neumornemu poverjeniku in večletnemu odborniku pošilja „Slovenska Matica“ ob njegovi sedemdesetletnici srčne pozdrave zdru-

vsled nastalega abnormalnega vremena zdravi udje someščanov, in prošnjo, da bi vsi hišni posestniki in magistrat delali združeno, da se kolikor moči naglo odstranijo te nevarnosti. Danes nam je beležiti prvo žrtvo. Deželni uradnik g. Vincencij Vizjak je padel včeraj pred dvorcem tako nesrečno, da si je zlomil nogo na dveh krajih. Da se preprečijo daljše nesreče, treba je zares izredne delavnosti, posebno zdaj, ko je nastalo južno deževno vreme, ki se pa utegne zopet prevreči in potem imamo po ulicah kar vratomolna drsališča. Torej pozor!

— (Glavni letošnji nabor za ljubljansko okolico) pričel se je danes in bode trajal 4 dni. Na ulicah in trgih ni več čuti tistega živahnega pevanja in ukanja kakor prejšnja leta. Danes teden vrši se, pričeni ob 8. uri jutraj, v mestni dvorani glavni nabor za mesto Ljubljano.

— (Tovorni promet na južni železnici) ki je bil dober teden ustavljen, je zopet odprt.

— (Kube po 6 kr) se ne bodo več izdelovale in izginile bodo, čim se razproda sedanja zaloga. Sedanja generacija se bo še v poznih letih le z grozo in s strahom spominjala te vrste smodk.

— (Čudna manipulacija.) Pošta v čistoslovenski Bohinjski Bistrici ima dva — kakor se kaže — nova pečata; jeden je nemško-slovenski, drugi pa samonemški. Izjemoma se rabi časih tudi dvojznamen, navadno pa samonemški. To je že pravi škandal. Upamo, da bo občina proti takemu početanju se pritožila. Ker pa je trgovinski minister pred kratkim izjavil, da mu ni znano, da bi se bil že kdo pritožil zaradi samonemških pečatov in tiskovin, bilo bi želelo, da se čudne manipulacije tržaškega in graškega poštnega ravnateljstva tako pojasne, da jih bo minister Wurmbrand moral zapaziti.

— (Odlikovanja.) Komisija za razstavo učil ki je bila minulo jesen v Gorici, je izdala poročilo, iz katerega povzamemo, da so dobili pohvalne diplome: Učiteljica gđna. Marija Hafner v Gorici za risanje; učitelj v Dolu g. Edmund Cibej za naravoznansko zbirko; učitelj v Gabrijah g. Ignacij Križman za jednako zbirko; nadučitelj v Komnu g. Anton Leban, za prirodopisno zbirko; nadučitelj v Vrtojbi Andr. Jerašček za naravoznansko zbirko; okr. šolski nadzornik, g. Fr. Gabršek v Krškem za pedagogijske knjige; nadučitelj g. Dan. Fajgelj za cerkvene pesmi; učitelj v Devinu g. And. Volarič za razne skladbe; vadniški učitelj v Gorici g. Ivan Mercina za pesmi za otroški vrtec; g. Jos. Lenarčič in dr. na Vrhniki za „didaktikon“. Posebno priznanje se je izreklo tudi „pedagogičskemu društvu“ v Krškem za razne izdane knjige.

— (Spominska ploča) se bo v kratkem vzdala v vestibulu Mallnerjevega hotela na Bledu. Napis slove: Njega c. in kr. visokost nadvojvoda Albreht je blagovolil stanovati v tej hiši dne 20. julija 1877, 12. julija 1883. in 30. julija 1887. in se lastnoročno vpisati v knjigo za tujce, hvaleč „jako prijetno in osvežujočo kopel“. Kakor znano, je vzdana na prednji hotelovi strani ploča v spomin na cesarjevo bivanje v Mallnerjevem hotelu dne 16. in 17. julija 1883. o proslavi šeststoletnice združenja Kranjske s habsburškimi deželami.

— (Zima na deželi.) Iz logaškega okraja se nam poroča danes: Seženj visok sneg krije daleč na okrog hrib in dol. Okrajne ceste, vaška pota in steze so zakidane. Stranske pošte iz gorskih krajev se niso 5 dni mogle ganiti, ker niso bile ceste prekidane, vsled tega je promet za nekaj časa do cela

žene z željo, da Bog ohrani vrlega našega pisatelja še mnogo let čilega in zdravega, Slovincem v ponos, društvu v korist. — Levec, predsednik.

Trst: Navratilu, starosti slovenskih pisateljev, velezaslužnemu zbiratelju narodnih snovij: Mnogaja leta! — Redakcija „Slovenskega Sveta“.

Foča: Predragi oče bodi mi zdrav in vesel še mnogo let. — Milan Navratil, kotarski pristav.

Krešovo pri Kiseljaku: Sedemdesetletnici svojega očeta najsrdačnije čestitke i mnoga ljeta. — Mirko Navratil, polit. pristav i upravitelj kod izpostave u Kreševu, Bosna.

Trient: Slava starešini naših pisateljev! — Šeme, Koder.

Trst: Slava starini slovenskih pisateljev! — Glaser.

Zagreb: Srčno čestitaje pozdravljam Vas in sobrane čestilce Vaše. Živeli! — Celestin.

Praga: Vrlému prijatelju, iskrenému narodnjaku in Slovancu, pisatelju in očetu naše mladine na Dunaji: Mnogaja ljeta! — Rodbina Tomšičeva.

Ljubljana: Slava pisatelju Navratilu! Čast veteranu slovenske knjige in slovanstva! — Anton Trstenjak.

prenehal, in pretekli petek stoprav odprl se je poštnemu vozu v Idriji, Črnem Vrhu, Žiréh, Rovtah in dr. potrební tir. Nekateré gorske šole so že okolu 14 dni zaprte, a bodo še daljnih 5 dni, ker ne morejo otroci do šole, ljudstvo pa ne do cerkvá. Trgovcem in obrtnikom, a tudi zasebnikom zmanjkalo je živil, drv in drugih potrebščin. Mej tem časom poginilo je vsled glada in mraza mnogo divjačine in tičev.

— (Častnim občanom) je volil občinski zastop moravški g. Antona Gregoriča v Ptuj.

— (Železniške čakalnice) so napravljene na mnogih malih postajah, samo v Otočah je ni, dasi prihaja na to postajo jako veliko ljudij. O velikem šmaru se je na ti postaji razprodalo za 1400 gld. vožnih listkov. Kako hudo se pogreša čakalnica, se je posebno te dni videlo. Naj bi ravnateljstvo drž. železnic blagovolilo upoštevati to željo.

— (Celjske psovke) Razupiti celjski listič, ki sme z vsó pravico tekmovali za palmo prvenstva z najzanimivejšimi revolveržurnali, probil je v zadnji svoji številki nekaj člančič, naslovljen „Die beiden windischen Sprachen“. Čudimo se, da pisatelja te razprave še niso vtaknili v norišnico. V tem članku se pripoveduje, da je slovenski jezik „Ritter von der traurigen Gestalt“. To že je piramidalna bedarija in ko bi po njej sodili duševno stanje nemških Celanov, bi lahko rekli, da stoje daleč za Patagonci. A to še ni vrhunec modrosti, do katere se je povzpelo celjske nemške inteligencije glasiló. Mej drugim pravi „wem die Aussprache von hči Schwierigkeiten bereitet, dem rathen wir eine Prise Schnupftabak.“ To je izboren dovtip! Še boljše pa je, kar se čita o glasovni skupini „strd“, „krv“, namreč: im Tschechischen kann auf diese Weise ein ganzer Satz ohne Vocale gesprochen — nein, gegrunzt werden. V tem izreku se zrcali vsa celjskonemška omika in finost. V primeri z ljudmi, ki zamorejo kaj takega zapisati, je pač najzanimivejši baraba pravi gentleman!

— (Štajerski Nemci in Bismarckova slavnost.) Štajerski nemški nacionalci in liberalci nameravajo bivšemu nemškemu kancelarju Bismarcku dné 1. aprila, v proslavo Bismarckove osemdesetletnice pokloniti srebrno kupo, predstavljajočo Stirijo in okrašeno z napisom: „Knezu Bismarcku nemška Štajerska“. Imenovati Štajersko nemško deželo, dasi je tretjina prebivalstva slovenske narodnosti, to je nesramna provokacija, proti kateri sta tudi občini Griže in Mozirje že protestovali. Pričakovati je, da se jim še druge občine pridružijo. Sicer pa je vse to Bismarckovo proslavljanje nov dokaz stare resnice: da so naši nemški nacionalci okuženi pruskega duha. Na Dunaju vedo dobro, da je Štajerska gnezdo nemške iredente, stigmatizovali so tudi že to proslavljanje kneza Bismarcka kot nepatriotično in nelojalno, kot naperjeno proti dinastiji, če pa dopuščajo, da stoje takemu gibanju na čelu državni uradniki — je nam tudi prav.

— (Velikodušen gospod.) Minoli četrtek je v Mariboru našel neki siromak denarnico s 500 gld. Slučajno je došel nekega gospoda in neko damo. Dama je ravnokar vzdihovala, da je izgubila denarnico. Siromak, ki jo je našel, je hitro k njej pristopil in jej jo vrnil, za kar mu je velikodušni spremljevalec dotične dame daroval 20 vinarjev to je 10 krajcarjev!

— (Železnica Celovec-Javornik-Bled-Sv. Lucija-Gorica.) V dunajskih listih čitamo, da se je sestavl konsorcij za zgradbo te železniške proge ter pri trgovinskem ministerstvu prosil predkoncepcije.

— (Redek ribji lov.) Te dni so vjeli ribiči v Reškem zalivu deifina izredne velikosti. Tehtal je 150 kilogramov in bil 2½ metra dolg.

Litija: Gospodu Ivanu Navratilu, odličnemu rodoljubi in pisatelju kliče k njegovi sedemdesetletnici njegov stari prijatelj: Na mnogaja ljeta! — Svetec.

Kranjska gora: Še enkrat tolko let Vam Bog naj da živeti! — Dr. Kolšek.

Metlika: Književniku preporoditelju slovenskemu slava! Živela pijeteta! Živela hvaležnost, živela slovenski klub! Živeli sodelovatelji! Živeli vsi čestilci! — Čitalnica metliška.

Celovec: Čast in slava neumornemu delovanju in jekleni značajnosti našega staroste Ivana Navratila ob njegovi sedemdesetletnici! Na mnogaja ljeta! — Slovenski klub v Celovcu.

Baden: Voditelju mladini, gojitelju blagih ved kliče: Na mnoga leta! — Igo Kaš.

Metlika: Neutrdujljivega uzornega mojstra pisatelja slovenskega Ivana Navratila rodóm Metličana ohrani nam Bog še mnogo let. — Več Metliških Matičarjev.

Litija: Dičnemu rodoljubi, uzornemu možu, zaslužnemu pisatelju in blagemu starosti dunajskih Slovencev kličem iz navdušenega srca: Slava Ti večna! Živeli zbrani čestilci! — Ivan Gregorič, notarski kandidat.

* (Petdesetletnico) svojega delovanja kot češki gledališki igralec je praznoval te dni v Pragi član narodnega gledališča Karol Šimanovský. Kol 18letni mladenič je nastopil l. 1845 prvíkrat in je še danes čil in krepek ter obče priljubljen umetnik. Občinstvo, kakor tudi intendant in tovariši njegovi so mu priredili burne ovacije.

* (Trpinčenje vojakov.) V dunajskih listih čitamo uprav grozno stvar. V Dobřanu pri Plznu je bil neki dragonec, ker je bil že opetovano izostal čez določeno uro, obsojen na pet dni v zapor. Peljali so ga v mrzlo podzemsko luknjo, ga uklenili v „špange“ in pustili brez jedi in pijače, brez suknje v najhujši zimi uklenjenega celih pet dni! Ko so ga slučajno našli, je bilo siromakovo telo vse zvito, bil je ves plav, nogi sta mu bili zmrzli, na roki pa je imel grozno rano do kosti. Očitno je, da si je nesrečnik hotel v obupu roko odtrgati, da bi se rešil „špange“. Vse njegovo klicanje je bilo zaman. Ko so ga našli, je bil v nezavesti, iz katere se ni prebudil niti ko so mu zmrzlo nogo amputirali. Zdravniki nimajo nič upanja, da bi ga rešili. Tisti, ki so odgovorni za to, se opravičujejo s tem, da so na zaprtega vojaka pozabili. Tako bestialno ravnanje z vojniki mora razburiti tudi najmirnejšega človeka.

* (Ženske morilke) V Wegernu na Gorenjem Avstrijskem našli so ljudje nad 70 let staro ženo mrtvo v nje hišici. Poleg nje so ležale vse krvave škarje, iz česa se je sklepalo, da si je starka sama končala življenje. Zdravnik pa je pregledal rano katero je imela starka na vratu in je konstatoval, da si ni s škarjami naredila rane. Začela se je preiskava in dognalo se je, da je bila starka umorjena in oropana. Usmrtili sta jo dve ženski, mati in hči. Šli sta zgodaj zjutri k starki. Ko sta prišli v hišo, je hčer prišla starko za roki, mati pa ji je z britvijo prerezala vrat. Ko je starka izdihnila, sta ženski poiskali škarje. Je zmogli v krvi potem pa dali poleg trupla, da bi se mislilo na samomor. Ukradli sta nekaj gotovine in branilnično knjižico za 700 gl. Sumi se, da je mož oziroma oče teh žensk zasnoval umor, ženski pa sta ga izvršili.

* (Najmrzlejši februar tega stoletja) je bil po raznih opazkah ravno minuli. Jednako mrzel je bil mesec februar v l. 1740. in približno enak mráz je bil v februarju l. 1855.

* (Zanimiva tožba zastran dedšine.) Bivši avstrijski minister unanij del grof Bernard Rechberg, sedaj 89 leten starček, ožanil se je leta 1834. z miss Barbaro Jonesovo, hčerjo Tomaža Jonesa viscounta of Ranelagh, ki mu je povila sina Ludovika. Ta je umrl l. 1877., zapustivši čvetero otrok. Grof Bernard Rechberg je živel s svojo soprogo 30 let, potem pa sta se prostovoljno ločila; žena je žvela v Londonu in v Parizu, mož pa na Dunaji. Pred nekaj meseci je grofica Barbara umrla v Londonu. Zapustila je nad jeden milijon gld. imetja. Mislilo se je, da je bo volila svojim vnukom, a tri dni pred smrtjo je spisala oporoko, s katero je postavila za univerzalnega svojega dediča upravitelja njenih posestev. Vnuki so začeli pravdo. Dokazujejo, da je oporoka neveljavna, ker sta jo dve služkinji podpisali kot priči in ker zapustnica kot avstrijska državljanka bi morala vnukom dati vsaj dolžni delež. Po angleških zakonih pa je ta ugovor ničev. Pravda obuja občno pozornost.

* (Zasačen ropar.) V Rimu so zalotili te dni nevarnega rokovanjača, ki je že od l. 1889 ropal po rimski okolici. Zuan je bil pod imenom „diavoleto“ in je živel v Rimu kot premožen gospod, kader ni izvrševal svojega roparskega posla. Razpisano je bilo darilo 1000 lir na njegovo osobo.

* (Amerikanski bogataši.) Neki statistik je konstatoval, da ima 70 milijonarjev skupaj imetja 2701.000.000 ameriškanih dolarjev ali 6700.000.000 (7 milijard) goldinarjev. Jeden njih

Baden: Blagemu starosti slovenskega kluba, ki se je rodil v mojej hiši in se razvil tako krasno, najsrčneje čestitke. — Ravnatelj Schleifer.

Gradec: Mi Triglavani iz nemškega Gradca, vneti sini majke Slave, Vam, blagorodni gospod pošiljamo najpriserčneje čestitke k Vašemu prazniku kličoč: „Bog ohrani Vas še mnoga leta milemu slovenskemu narodu v blagor!“ — Podlesnik, predsednik. Ivan Zajc, tajnik.

Slavljenec prejel je tudi več pismenih čestitk čeških in slovenskih, tako n. pr. od Čeha Cirila M. Klime na Dunaju, od Antona Navratila iz Metlike, od dunajskega rodoljuba, ki se glasi sledeče:

„Prečastiti gospod!

Neutrdujljivo ste delali za našo milo domovino, sosebno pa za mladost naše krajine. Narod Vam tega pozabil ne bo: aere perennius! Bog Vam naj, prečastiti gospod, ohrani zdravje in krepost. Blagovolite, da iz mojega tihega kotička ta slovesni dan Vam doní srčni: Živio!

Vaš

Alojzij Kremžar,
magistr. svetnik in voditelj mag.
okrajnega urada „Leopoldstadt“.

ima 150 milijonov, pet jih je, ki imajo po 100 milijonov, jeden 70, dva po 60 milijonov dolarjev. Na kak „pošten“ način so ti ljudje nakopičili tolika imetja?!

**Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Darila:

Družbi sv. Cirila in Metoda so od 1. do 28. febr. t. l. darovali: Slavní občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane v vzgled in spoštudo drugim narodnim zastopom za l. 1895. podpore 1000 kron; slavní podružnici na Vrhniki, vrlo se razcvitajoča ženska in čvrsto delavna moška, vsaka po 200 k. pokroviteljine od izvaurednih podružničnih dohodkov; sl. podružnica „Gorenjska dolina“ s sedežem v Kranjski gori 100 k. kot polovico pokroviteljine župnije kranjskogorske in sl. ženska podružnica v Sežani po g. blagajničnici Franji Gulčevi 100 k. kot dopolnilo za drugo pokroviteljino. Že druga pokroviteljina ženske podružnice v vasi Sežani, akopram je to največja in najimennitnejša vas na Krasu, nam pič jasno govori, kaj bi Slovenci po mestih in trgih lahko storili za našo družbo, ko bi bilo povsod v domovini za dom tako mehkih src, kot so na kamenitem Krasu. A če ne najdemo povsod takih rodoljubkinj in rodoljubov, najdemo jih gotovo v Litiji. Tu so priredili otroci veselico v korist naši družbi in odbor, namreč: Slavi Orehek, Kornelija Orehek, Pepi Pavlič, Jelček Grilec, Ivan Orehek, Emil Treo, Franc Pavlič so izročili dohodek 52 k. litijskim Slovenkam, ki zbirajo novo pokroviteljino. Bog blagoslovi to lepo delo nedolžne deca! Dalje so nam naklonili: Nekateri čl. člani podružnice in narodne čitalnice v Kranju po g. A. Drukarju odkupnine od noveletnih voščil v znesku 46 k.; Hranilnica in posojilnica v Cerknem na Goriškem 20 k. in rodoljubi pri veselici dne 24. febr. t. l. ravnostam 3 gld. 62 kr.; Posojilnica v Črnomlju 20 k.; Okrajna posojilnica v mestu Kamnik za l. 1894 20 k.; Posojilnica v Pišecah 10 k.; vč. gosp. Fr. Boncelj, župnik v Dražgošah nad Zalezniki, dječtamošnjih Mohorjanov naši družbi v znesku 1 gld. 60 kr. in „Neimenovanec“ iz Loškega potoka 2 k. — Vrh tega je nabral za družbo ud podružnice „Gorenjska Dolina“, g. Anton Soklič, župan na Koroški Beli, 30 k. Darovali so: Po 2 k.: gž. A. Soklič, Terezija Soklič, Ivan Čop in Marija Čop (Moste); Anton Kržišnik, brežniški župan. Po 1 k.: Dr. Vilfan iz Radovljice, Jan. Žumer, Lorenc Biloh, Andrej Smolej (Kor. Bela), Ivana Grilec (Smokuč) Polona Grilec, Jan. Soklič (Potoke), Valentin Lukan, Neimenovan (Javornik), Jan Reš (Moste), Peter Varl (Moste), Franja Čop (Moste) Jos. Jeglič (Begunje), Šimen Orešek, Iv. Kokalj (Javornik), Miha, Urša in Minica Noč (Javornik), Jože Malej (Studenčice), Klemen Dolžan (Zabreznica) in Jakob Žumer, župan Gorjanski.

Književnost.

— Levstikovi zbrani spisi. Naznanili smo že, da je izšel zadnji zvezek zbranih spisov Levstikovih. Urednik prof. Levce ni v tej izdaji zbral vseh Levstikovih spisov, nego samo tiste, ki so sploh zanimivi ali važni. Kateri spisi so se izpustili, je natančno povedano na konci knjige. Peti zvezek obsega kritike in polemike jezikoslovne, literarnozgodovinske in estetične vsebine, dodan pa je življenjepis Levstikov iz peresa prof. Levca ter tolmač. Naročilna cena vsem petim zvezkom v mehki vezbi je av. velj. 10 gld. 50 kr., v platno vezani stanejo 13 gld. 50 kr., v pol francoski vezbi 14 gld. 50 kr., v telečjem usnji (najfinejša vezba) 15 gld. 50 kr.

— „Slovanski Svet“ ima v št. 10. naslednjo vsebino: Svoboda državljancov, narodov pa zakonodavstvo; Iz J. M. Lermontova; Vatreonom č...; Mojoj nadi; Ruska umetnost; Dopisi; Ruske drob-tinice; Ogled po slovanskem svetu; Književnost.

— „Vienac“ ima v št. 10. nastopno vsebino: Bol; Bonček Tribuhovič; Žrtva umjetnosti; O Radmiloviću; Iz najnovije francuske dramatike; Listak. Ilustraciji: Vlaho Bakovac, Ratni brod Marija Terezija.

Brzjavke.

Dunaj 11. marca. V današnji seji poslanske zbornice je posl. Višnikar storil obljubo. Minister Bacquehem je odgovoril na interpelacijo posl. grofa Alfreda Coroninija glede postopanja goriškega župana proti Slovencem in rekel, da nima uzroka kaj storiti. Potem je zbornica nadaljevala razpravo o davčni reformi.

Dunaj 11. marca. Zatrjuje se, da je vlada v pododseku za volilno reformo precizovala svoje nasvete in da jih je pododsek vzprejel. Vladni nasvet baje ne soglašá z nasvetem Rutovskega.

Dunaj 11. marca. Pri spomeniku žrtev iz l. 1848 se je včeraj zbralo 15.000 delavcev. Položili so na spomenik 31 vencev. Mir se ni kalil. Pri povratku v mesto se je pred parlamentom zbralo nad 2000 delavcev, ki so demonstrirali za splošno volilno pravico, pa se na zahtevanje policije mirno razšli.

Dunaj 11. marca. 97 tukajšnjih zadrug je imelo shod, na katerem se je vzprejela resolucija, ki zahteva, naj se krošnjarenje popolnoma odpravi.

Tešin 11. marca. Sodišče je obsodilo patra Stojalowskega na štiri mesece v zapor.

Sofija 11. marca. Po Koburžanovem naročilu odpotuje Cankov v Peterburg, da začne akcijo za porazumljenje mej Rusijo in Bolgarsko.

Narodno-gospodarske stvari.

— **Hranilnica in posojilnica v Šmarji pri Jelšah** je imela lani prometa 31.715 gld. 9 kr. toraj za 8323 gld. 40 kr. več kakor prejšnje leto, kar je z ozirom na šmarijski okraj omejen delokrog gotovo lep napredek. Število zadržnikov se je pomnožilo za 59, deleži pa za 419 gld., koncem leta je bilo od vseh 172 zadržnikov v deležih 1355 gld. Hranilnih vlog se je tega leta vložilo od 67 vložnikov 13.629 gld. 28 kr. vzdignilo pa 6421 gld. 29 kr. Stanje hranilnih vlog koncem leta 1894 od 98 vložnikov je 16.480 gld. 16 kr. Posojil se je to leto 61 zadržnikom izplačalo 8186 gld. vrnilo pa se je 1145 gld. 90 kr. Stanje posojil koncem leta 1894 pri 148 zadržnikih je 16.438 gld. 50 kr. Čisti dobiček leta 1894 znaša 235 gld. 23 kr. in se je vsled sklepa občnega zbora dodal rezervnemu fondu za zgube. Vse rezerve znašajo 691 gld. 79 kr.

— **C. kr. glavno ravnateljstvo c. kr. avstrijskih državnih železnic** javlja, da se dosedanje nazivanje postaje „Wiesa“, katera leži na progah Bodenbach-Komotau in Praga-Moldau z dne 1. maja 1895 začne premeniti v „Wiesa-Oberleutensdorf“.

Opera!

Začetek ob 8. uri zvečer.

Štev. 63. **Deželno gledališče v Ljubljani.** Dr. pr. 649.

V torek, dne 12. marca 1895.

Na korist opernemu režiserju in pevci Josipu Nollu v proslavo tridesetletnice njegovega gledališkega delovanja.

Četrlikrat:

Trubadur.

Opera v štirih dejanjih. Spisal S. Cammarano. Uglasbil J. Verdi. Poslovenil A. Štrifof. Dirigent g. Hilarij Benisek. Režiser g. Josip Noll.

Začetek točno ob 8. uri, konec po 10. uri zvečer. Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v petek, dne 15. marca 1895.

Blagajna se odpre ob 7. uri zvečer.

Iz uradnega lista.

Izvršne ali eksekutivne dražbe: Franceta Ponikvarja zemljišča v Dedendolu, cenjena 1976 gld., 530 gld., 250 gld., 300 gld., 100 gld. in 55 gld., dne 14. marca in 18. aprila v Zatičini.

Jurja Velkavrhova posestvo na Vrhniki, cenjeno 413 gld., (v drugo) dne 15. marca na Vrhniki.

Marka Škofa zemljišče v Rozalnici, cenjeno 1660 gld., ponovljeno dne 15. marca v Metliki.

Peregrina Ložarja posestvo v Ihanu, cenjeno 230 gld., potom relicitacije dne 16. marca na Brdu.

Za Nežo Gnezda na posestvo vl. št. 23 v Spodnjih Kanomljah vključena terjatev v znesku 100 gld. 50 kr. in 200 gld., dne 16. in 30. marca v Idriji.

Franceta Luknerja posestvo v Kokrici, (v družici) dne 18. marca v Kranji.

Vaentina Bajda posestvo v Goričah, cenjeno 852 gld., (v drugo) dne 18. marca v Kranju.

Loterijske srečke 9. marca.
Na Dunaji: 30, 75, 5, 34, 80.
V Gradci: 20, 65, 52, 84, 72.

Umrli so v Ljubljani:

8. marca: Marija Žontar, rešetarjeva žena, 79 let, Kravja dolina št. 11.
9. marca: Franc Furlan, nadpaznikov sin, 17 mesecev, Karlovska cesta št. 6.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
9. marca	7. zjutraj	735.7 mm.	-10.2° C	brev.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	735.4 mm.	2.0° C	sl. zah.	jasno	
	9. zvečer	735.1 mm.	-1.2° C	sl. zah.	jasno	
10. marca	7. zjutraj	735.5 mm.	-4.8° C	sl. jug.	obl.	7.7 mm.
	2. popol.	735.2 mm.	4.4° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	734.2 mm.	4.6° C	sl. jzh.	obl.	

Srednja temperatura -3.1° in 1.4°, za 5.9° in 1.4° pod normalom.

Dunajska borza

dne 11. marca 1895.

Skupni državni dolg v notah.	101 gld. 30 kr.
Skupni državni dolg v srebru.	101 „ 25 „
Avstrijska zlata renta.	25 „ 05 „
Avstrijska krona renta 4%.	101 „ 40 „
Ogerska zlata renta 4%.	124 „ 10 „
Ogerska krona renta 4%.	49 „ 10 „
Avstro-ogerske bančne delnice.	1077 „
Kreditne delnice.	393 „ 20 „
London vista.	123 „ 45 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark.	60 „ 40 „
20 mark.	12 „ 08 „
20 frankov.	9 „ 79 „
Italijanski bankovci.	46 „ 50 „
C. kr. cekini.	5 „ 80 „

Dne 9. marca 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	151 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197 „ 50 „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	133 „ 75 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	123 „
Kreditne srečke po 100 gld.	200 „
Ljubljanske srečke.	25 „
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 „ 75 „
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	168 „ 75 „
Tramway-drž. velj. 170 gld. a. v.	418 „
Papirnatih rubelj.	1 „ 32 „

Odvetniški koncipijent

z večletno vežbo, poznajoč tudi italijanski jezik, želi s 1. aprilom t. l. stopiti v kako odvetniško ali notarsko pisarno z dostojno plačo. — Ponudbe za vzprejem naj se določijo na upravništvo „Slovenskega Naroda“. (279—1)

Štev. 3492.

(262—3)

Prodajalnica v najem.

V četrtek 14. dan t. m. dopoldne ob 10. uri oddala se bo pri podpisnem magistratu **jedna v poslopi meščanske bolnice (kresije) v Ljubljani proti Solskemu trgu ležeča**, sedaj

kot mesnica rabljena prodajalnica

za dōbo od 1. maja 1895. l. naprej potom očitne dražbe v najem.

Magistrat dež. stolnega mesta Ljubljane
dne 4. marca 1895.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894

Nastopno omenjeni prihajajo in odhajajo časi označeni so s srednjeevropskim časom. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani na 1 minuto naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 19. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Frantsenstete, Ljubno, des. Selsthal v Ansees, Ischl, Gmund, den, Solnegrad, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipajo, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Frantsenstete, Ljubno, Dunaj, des. Selsthal v Solnegrad, Dana via Amstetten.
Ob 12. uri 55 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Frantsenstete, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Selsthal v Solnegrad, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregence, Gurin, Genuvo, Paris, Steyr, Linz, Gmund, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipajo, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 20 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipajo, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plzeň, Budejovice, Solnegrada, Linca, Steyr, Gmund, Ischl, Ansees, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovec, Beljaka, Frantsenstete, Trbiša.
Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipajo, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plzeň, Budejovice, Solnegrada, Linca, Steyr, Paris, Genuvo, Gurin, Bregence, Inomost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovec, Liensa, Pontabel, Trbiša.
Ob 9. uri 39 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selsthal, Beljaka, Celovec, Frantsenstete, Pontabel, Trbiša.
Ob 9. uri 35 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
Ob 9. uri 31 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena iz Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabel, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 8. uri 05 min. popoldne „ „
Ob 9. uri 50 min. zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika
Ob 11. uri 15 min. dopoldne „ „
Ob 9. uri 30 min. zvečer „ „

5—57

Oskrbnik

zanesljiv, z izvrstnimi spričevali, v najboljših letih, čvrst in zdrav, slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi vešč ter praktičen v poljedelstvu, v kultiviranju travnikov, v živinoreji, v ribarstvu in umni riboreji, kakor tudi v gozdarstvu, v lovu ter nekoliko v vinarstvu, želi v tej lastnosti ali pa v kako službo druge vrste 1. aprila t. l. vstopiti. — Blagovoljne ponudbe naj se pošljejo pod „Oskrbnik, poste restante Kranj, Gorenjsko“. (265—3)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Medicinalno olje iz kitovih jeter.
(Ribje olje.)

Priznana najbolje učinkujoče in pristne vrste, vedno sveže v zalogi. Steklenica z navodilom o porabi 60 kr., dvojna steklenica 1 gld.; 12 malih steklenic 5 gld. 50 kr., 12 velikih steklenic 10 gld. (1229—20)

Dobiva se pri

Ubaldu p. Trnkóczy-ju
lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

VIZITNICE

priporoča po nizki ceni

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

I. M. Ecker

stavbno in galanterijsko kleparstvo, izdelovanje ornamentov iz cinka in kovopisnih del

Kolizejske ulice št. 1 **Ljubljana** Dunajska cesta št. 7

priporoča se za prevzetje:

a (269—1)

vseh v to stroko spadajočih del, zlasti **stavbnih del** vsake vrste iz poljubnega materiala, **krova dela** v lesnem cementu in **strešnem kleju**, dalje vsa namazanja in popravilja, ki so s tem zvezana.

Napravljanje **strelovodnih naprav** po preskušanih sistemih v strokovnjaški solidni izvršitvi po zmernih cenah.

Skladišče lesnega cementa, strešnega laka, strešnega kleja, kakor tudi vsega **hišnega in kuhinjskega orodja**.

V mojo stroko spadajoča naročila ali popravilja **točno in po ceni**.

Proračuni stroškov na zahtevanje **zastonj brez daljnih stroškov**.

Naznanilo prevzetja špecerijske trgovine in priporočilo.

P. n.

Usojava se prečasti duhovščini in slavnemu občinstvu uljudno naznati, da sva poznata, že nad 40 let v Ljubljani obstoječo

trgovino špecerijskega, kolonijalnega, materialnega, barvnega blaga in dež. pridelkov

tvrdke

Mihael Kastner

na Kongresnem trgu poleg „Tonhalle“ v Ljubljani

kupnim potom prevzela ter jo bodeva pod dosedanje tvrdko nadalje vodila. — Poslujoča že dlje časa v tej trgovini, moreva zagotavljati, da se bodeva tudi v bodoče ravnala po dosedanjih realnih načelih stare te tvrdke ter **postregla naročnikom in odjemalcem vseskozi z najboljšim, vedno svežim in zanesljivim blagom**.

Prosiva torej blagohotnega zaupanja in uvaževanja najinega priporočila ter beleživa

velespoštovanjem

Julij Elbert & Gustav Kastner.

(280—1)